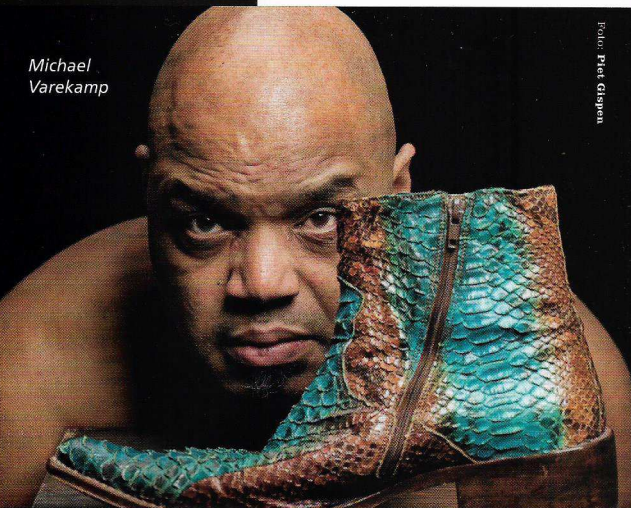

Michael
Varekamp

Foto: Piet Gispén

Michael Varekamp

Hij speelt trompet, zingt, schildert en maakt theatershows. "Het een komt voort uit het ander en alles beïnvloedt elkaar", zegt Michael Varekamp als hij net uit de auto is gestapt en zijn eenjarige zoontje de kamer binnenkomt. Eind oktober verschijnt *Elektra*, een volledig geïmproviseerd album van een denkbeeldige ontmoeting tussen Miles Davis en Jimi Hendrix. "Als een remake van de plaat niet nooit is gemaakt."

Je begon op je tiende met trompetspelen. Mocht dat geschetter wel in huis?

"Het móest. Ik werd gestimuleerd om elke dag een half uur te oefenen. Vanaf mijn twaalfde ontdekte ik jazz, het moment dat de burens op de muren begonnen te bonken. Maar dat heeft me er niet van weerhouden om stug door te studeren."

Naast Miles Davis is vooral Louis Armstrong jouw grote voorbeeld.

"Ik ben ooit begonnen met Louis, mijn oerkracht. Van daaruit heb ik mij ontwikkeld. Louis en Miles zijn familie van elkaar. Ze zijn allebei diepgeworteld in de blues, houden van lyriek en romantiek, en werken vanuit het groepsgekluis: ze versmelten hun eigen stem met de omgeving."

Wat was je mooiste muziekervaring?

"Mijn optreden met Fra Fra Sound op een buitenfestival met 40.000 mensen in Zuid-Afrika. De Apartheid was zojuist afgeschaft en het gonsde dat Mandela zou komen. Er was een sfeer van bevrijding en het land was in positieve zin in rep en roer. We deden workshops in Soweto, maakten een tour in Johannesburg en werkten samen met mensen van daar. Het hele verblijf was een waanzinnige ervaring, een cultuurschok. Ik heb een paar maanden nodig gehad om die intensiteit te verwerken."

Cor Oliemeulen